

ΟΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΙ ΜΙΑΣ... ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΟΣ «ΑΓΙΑΣ»

ΑΙΜΕ ΜΑΚ ΠΗΡΣΟΝ, Η “ΠΡΟΦΗΤΙΣΣΑ,, ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

‘Η περιπτειώδης ήσαν της Πήρον. ‘Ο περίφημος «Νάδες των Αγγέλων». Τα «Τέσσερα Τετράγωνα Εύαγγέλια». Ή φαντασμαγερικές τελετές της «Πρεφήτισσας». Πώς ξεπαρδό αύριο τους όφελεις Αμερικανούς. Τα δεσμωτικά βαφτισια...μέ μαγιώ. ‘Η μυστηρώδης έκφρασίς της Αιμή Μάκη Πήρον. ‘Η άνακαλύψις της στο Μεξικό. ‘Ο....τέταρτος σύνγονος της... ‘Αγιας Αιμή... Μία συν τορκωτική δίκαιη, καλ. καλ.

«προφήτισσα» των Χόλλυγουντ, γιατί την διπολα γίνεται σήμερα πάσος λύγους στὸν παγκόσμιο τύπο, είναι μιὰ ωραιότατή γυναικα, αρκετά νέα άσκομη, μὲν ἔναν ἀκατανίκητον «εξ-αππήλα», πους θὰ τὸ ζήτευεν πολλές διπά τὶς γυναῖτες μὲν «εύροσες» τῆς δθῆτης. Μὲ άλλα λόγια, ή γυναῖκα αὐτὴ είνει μιὰ υπέρκομψη καὶ μοιραία καλλονή, εἰδῶλο λατρείας γιατὶ άναρθίμητους θευματαστὰς της πᾶ σκανδέτερα, πιστοὺς καὶ φανατικοὺς παθοδάυτούς. Γιατὶ ή ἑξαρτηκή αὐτὴ γυναικά είναι μιὰ «προφήτισσα», μιὰ δύσια

"Εχει ιδρύσει μια νέα θρησκεία! Και τώρα θέλετε να μάθετε το όνομά της; Μα τώρα τό όχετε ίσως άκουσει. Τη λένε Αϊμέ Μάκ Πήρσον.

"Η έκκεντρική Αιμέ έχει μιά πολύ παράδεινη ιστορία. Από μικρή δρύκισα νά συγχνάει σε μια θεατρική σχολή, με τό σκοπό νά γίνει ήποτος και χορεύτρια. Μά διατάξεις σε ήλικια δεκασχιών χρώνων είχε ένα μεγαλό και μοιραίο ξύρισμα, που άλλαξε άμεσως δόλικληρη τη ζωή της. Η δύμορφη Αιμέ γνώρισε, αγάπησε καί παντερήτηκε τότε τὸν πρώτο της άνδρα, ονάριο λεπτοκήρυκα σε μια σπα της ανθράκητης προτεσταντικής Εκκλησίας της Αμερικής Μαζύ του, η Αιμέ έκανε ένα περιπτετώδες ταξεδί στην Κίνα, απόμενε κεφαλά χήρα για λίγο καιρό κι' υπέρα παντερήτηκε έναν Αμερικανό παραγγελιοδόχο ιυστηρώδη καί μυστικοπαθή, δόπτης είχε δάπορες σχέσεις με τους Βουδιστάς λερεις του Πεκίνου. Ο δεύτερος όμως γάμος της Αιμέ δεν στάθηκε πιό τυχερός από τόν πρώτο. Η έκκεντρη Αμερικανίδα δρύκισα νά χάνη την δύμορφιά της από παράδεινες δρρόπτειες καί τότε πήρε τή δάπορασι νά «θυσιάση» τὸν δεύτερο άνδρα της καί νά γυρίστη μονάχη στις Ήνωμένες Πολιτείες.

Μόλις δύμας γύρισε από τη μυστηριώδη Κίνα, έδω σηλάδοι και δεκαπέντε χρόνια, ή ωραία Αλιέ μάρχισε νά περιόδεια μιά νέα θρησκεία και νά ένθουσιάση την κόσμο με τις πρωτότυπες ιδέες της και την έξικτη μυστικοπάθεια της.

‘Η Αιμέ έτσι έφτασε μιά μέρα στό Χόλλυγουν και με τά λεφτά πού είχε συγκεντρώσει από τούς διαφόρους έρδους της, κατάφερε νά χτίση στην πόλη των «άστερων» μιά μεγαλοπρεπή έκκλησια, τό «Ναό των Αγγέλων». Ή έκκλησια αυτή χωράει πάντες χριστιανοί στασιαδικοί! Έχει δεκαοχτώ κρυσταλλίνες πόρτες. ‘Εκεί πέρα, όπωνα διάνευσην ήσαν χρυσοστόλιστο άμβωνα, ή Αιμέ Μάκη Πήρον κηρύσσει τά «Τέοσερα Τετράγωνα Εδαγγέλιων της, τά δύοτα είνε εννέα διανοτικέμπα της Βίθου, τών Εδαγγέλιων, του Βουδδισμού κατού πιευματισμού. ‘Επι πλέον, μέσα σ’ αυτόν τόν παράξενον «Ναό των Αγγέλων» γίνονται διάφορες τελετές τελεών κυνηγατούραφικές, ή δύοτες θαυμάτων στη φαντασιαγορία τους τούς διπάδους της μεγάλης «προφήτησσας».

"Η Αἰγαίο Μάχη Πρήσου κανεὶς ἔντυπωσικές ἐμφανίσεις ἀπάντησε σὲ μιὰ πραγματικὴ θεωρίη. "Αλλοτε παρουσιάζεται εἰδικός μεταφορέας σὲ "Ἄγγελο", μὲ δύο μεγάλους χρυσέους φτερούδες στὴν πλάτη κι' θύλαστα φοράει ἔνα μακρὺ ὑπέρκομψο παντελόνι καὶ κάπταρο πατένα, ραψέμενο στὸν καύτερο Παρισιονίδη ράφτη, κρατῶντας στὴν δύγκαλι τῆς ἔνα τεράστιο μπουκόνι ὅπερα κόκκινα τριστάσωμα. Περιπτὸς εἶνεν ὑπανάσθετός τοῦ ο πολύχρωμοι προσθήτες τῆς Ἑκκλησίας φωτίζουν ἐκπυλωτικά αὐτὲς τὶς ἐμφανίσεις της· καὶ συνεπὸς τὶς κάνουν δονιέρδεις καὶ καπαλητικές.

Ἐκτυλίσσονται κατόπιν δραματικὲς καὶ συμβολικὲς σκηνές

ἡ δοπίες προκαλούν τὸν θαυμασμό τὸν πιστῶν. Ἡ «Αγία Αλ-
μή Μάτη» Πήρουν ἔχει γύρω της τὴ μητέρα της, τὸν τρίτο ἀνδρό-
της καὶ τὴν κόρη της, τὴν ώμορφη Ροθέρτα, ἡ δοπία εἶνε σήμε-
ρα 18 χρόνων καὶ προσβίζεται νὰ διασεχῇ τη μητέρα της στι-
θεῖ στης «προφήτισσας» αἵτης τῆς νέας Ἐξωφρενικῆς θρησκείας.
Ἐκτὸς δύμας ἀπὸ τὰ πράσωπα αὐτά, ἐπάνω στη σκηνή τοῦ
«Πάνορα τῶν Αγγέλων» κάνουν τὴν ἐμφάνισι τους καὶ ἀνδρες
μεταφρ εσμένοι σὲ διαβόλους, παριστανόντας ἔτοι τοὺς πάστο-
ρας τὸν ηντ-πέλλων ἐκλησιασῶν. Η «προφήτισσα», κρατῶντας
στὸ χέρι μιὰ τριμερὴ πύρρων ρομφία, τοὺς κατηρροπέει· καὶ
τοὺς στέλνει στὸ αἰώνιο πῦρ τῆς Κολάσεως μὲ μιὰ παντομίμη,
ἡ δοπία τὴν παρουσιάζει ὥς μεγάλη σὲ ὅλησια καλιτεγίνδια.
Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ μακούγεται ἡ Βερείτη καὶ επιθαλκική μὲ
λωδίες τῶν ἐκκλησιαστικῶν δργάνων. «Ἄξεινα δώμα, στὶς πιό
κρίσιμες σκηνές, δρχίζει μιὰ περίθημη δργήστρα, ἡ «Τζάζ Σι-
λβερ Μπάντ». ἡ δοπία παίζει τὴ νύχτα στὰ δριστοκρατικὰ τάν-
νιγκυ τῆς κόδας. Καὶ τὸ ἐκκλησίσαμα σὲ κάθε Ἱερατική χειρο-
νομία τῆς ώμορφης Αίμης σηκώνεται, ξαναγονατίζει, φεύγει τὸ
«Αλληλούια» καὶ τέλος ξεπάσει σὲ ἐνθουσιώδη χειροκρή-
ματα!...

ματα...
‘Η Αἰλιέ Μάκ Πήρσον ωστόσο, παρέθεται στην πόλη τη μακιτοπάθεια της, έχει πολύ πρακτικό πνεύμα. Κάθε τέρσο φονάνει μπροστά στο μικροφόνου, για να την άκουσουν δύο οι όπαδοι της:

—ΑΙΝΕΪΤΕ τὸν Κύριον! .. Δέν
γίνονται δεκτές προσφορές κα-
τώτερες τοῦ ἐνδός δοιλαρίου!...

Διηγούνται μάλιστα κι' ἔνα χριτωμένο ἀνέκδοτο γι' αὐτοὺς τούς θρησκευτικούς ἐράνους τῆς «προφήτισσας» τοῦ Χόλλυγουντ.

‘Η Αἴμε Μάκ Πήρσου φωνάζε
ἀπό τὸ μικρόφωνο στὸ γονατί^τ
σμένο ἐκκλησίασμα :

—”Οποιος προσφέρει ξινα δολάρια νά σηκωθή δρμιος!

Την ίδια στιγμή ή τζάκ μπάνι παιζει τόν έθνικο ψυνα. «Όλος ο κόσμος τότε πεπίται δρμιος και ή προφίτισσας του Χόλλυγουεν μέ το ξέπυνο αύτό τέχνασια, μα ζεύει πάντες χιλιάδες δολάρια!»

Θεαματική τώρα είνε και τελετή τοῦ βαφτίσματος τῶν διπαδῶν. Ἡ μυψήτισσα καὶ ο νεοφύτων βουτοῦν, μὲ μαγισ μένα σὲ μᾶ πελώρια καλυμπή ήσσ.

Μ' αὐτές λοιπόν τις τρέλλεσε
ή Αἰμε Μάκ Πήρσον κατάφερ-
νά ἔχη πάρα πολλούς φανατι-
κούς διπδούς τῆς νέας θρησκεί-
ας της.

Ἐσχάτως δύμας οἱ δόπαδοι αὐτοὶ ἔκατοντα πλασιάσθηκαν ἀπομίδια περίεργη περιπέτεια ποὺ συκαὶ ἡ δόποια ἔδωσε στὴν Αἴμε Μά-

μια περιεργή περιπέτεια που συνέβη κοντά στό Χόλλυγουντ και ή δύοια έδωσε στήν Αίμε Μάρησον μια καινούργια αγγλική ψύχας καθώς μάρτυρος.

Πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ Χόλλουντων, δύος θὰ ἔχει τοις ὁκούσεις εἰναι μιὰ περίφημη κοσμική λουτρόπολις, ή Βενετία, ή δύοις εἰναι πιστὴ ἀντιγραφὴ τῆς πατέγυνωστης Ἰταλικῆς πόλεως τῆς Αδριατικῆς.

Η Αἰμέ Μάκ Πήροσν λοιπὸν πῆγε στὴ Βενετία μὲ τὴ γραφ
ματέτης, τὴ μὲ „Εὔκα Σρέβρον, κατέλευτον σὲ ἔνα μεγάλο
νοδοσχέδιο καὶ τὸ μεσημέρι κατέθηκε μὲ μαγιώ στὴν ἀδρούγαλιν
γιὰ νὰ πάρῃ τὸ μπανίο της. Ή „προφήτικασσα τὸ Χόλλυγουν
μπῆκε στὴ θάλασσα, προχώρωσε στὴν ἀνοιχτὰ κι' ὅπερ; ἀπὸ λ
γο καθήκη ἀπὸ τὰ ματία τῶν θαυμαστῶν της. Τὶ εἶχε ἀπογίνει
Μῆτρας πλήθες πηγὴ; Οἱ ὀπαδοὶ της ἀναστατώθηκαν διάμεσον
„Ενα πλήθος καὶ κολυμβητᾶς καὶ δύναται ἀρχίσει νὰ ἐρευνᾷ τ
θάλασσα. Μὰ ἡ ωραία Αἰμέ Μάκ Πήροσν εἶχε γίνει ἀφαντ
Σ' αὐτὲς τὶς παγευμένες μαντζήτσεις ἔχασαν τὴ ζήτη το
δύν κολυμβητᾶς, καὶ δύν νεαρός κολυμβητῆς, ἢ δόπιες παρα
σύμβοταν μακρύδα ἀπὸ τὰ κύματα. „Ολες δύμις μάτες ἡ ἐρευν
πῆγαν καμίνες Ούτε τὰ δερπολάνα ποδ ἀπογειώθηκαν διάμεσον
(Η συνέξεις εἰς τὴν σελίδα 908)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΟΝΑΧΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 906)

χέρι.

» Ο πόνος ἔξαγρώσει τὸν ἡλίθιο, πού : κ' χ' ε νά γελάη ιστα-

νικό.

» Γιατὶ δὲν εἰσαι : ωλή μαζύ μου, λού' τα: τῆς εἰπε. Γιατὶ δὲν

ἔστι τὸν

σύντρα σου.

Δὲν τὸν

ἔξερεις πώς θύ γίνεται :

ινοντα

μου... Ό αλλος δὲν ὑπάρχει πειά!... Εγώ τὸν σκότωσα, γιά

τὰ ώραία σου μάτια!

Τὸν σκότωσα καὶ τὸν πέτασα στὴ θάλασ-

σα, πού μού τὸν

ξανάστειλε πίσω...

» Η λούνα θρέπησε μὲ μιά κίνησί σρθια.

» Εμοιαζε μὲ μανια-

σμένη υσια...

» Τι με κυττάζεις :

ξέακολούθησε δὲ

Ι'ωακειμ.

Ναι, έγώ τὸν

σκότωσα...

Τὸν ζήλευα,

έπειδη τὸν

ἀγαπητούσε!

Μά τώρα πού

δὲν είναι πάλι μου...

Θα γίνεται δική μου προστο-

σου,

μπρός στὸ πέμπτα του!...

» Ελα, λούνα, φιλούσε με!...

Αγκύλισε με καὶ φίλησε με δυνατά μπρός στὸν Μπενίτο γιά νά

δῆ με καὶ νεφές ἀσύρματος ὅτι

ἐπανεις νά τὸν ἀγαπᾶς, δηι μονάχα έ-

μένοντας!...

» Ελα, λούνα, είπε καὶ πάλιν, έλα, γλυκειά μου!...

Φιλη-

σε με!...

» Καὶ τὴν πλησίασε δάνοιγοντας τὴν ἀγκαλιά του.

» Μά λούνα είχε λάβει κιώλας τὴν ἀπόφασι της.

» Αφησε τὸν

ἡλιθιο νά τὴν ἀγκαλιάσῃ—καὶ μέ τὸ δεῖ της χέρι τράβηξε τὸ

μαχαίρι της πετά τὴν καλτοδέτα της.

Καὶ ἐνώ δὲ

Ι'ωακειμ πλη-

σιαζε τὰ χελι του στὸ στόμα της, τοῦ βύθου τὸ μαχαίρι πισω

ἀπὸ τὸ λαιμό—και ὑπέρτειρα τὸ ἔστριψε μὲ λόσσα...

» Ένα κίμα

θερμού αίματος της πλημμύρισε τὸ πρόσωπο...

» Καὶ ἀπὸ κείνη τὴν μέρα, εἴπε ὁ φίλος μου, τελειώνοντας τὴν

τραγικὴν

ἀυτὴν ιστορία—ή λούνα Μπενγκαλίτια ἐπανεις νά ζῆ γι-

αύτὸν τὸν κόδιο.

Κλείστηκε σ' έναν μοναστήρι καὶ ἔγινε η ἀδελ-

φή Μαρία Θρεπία.

Καὶ προσεύχεται νύχτας τὸ μαχαίρι πισω

ἀπὸ τὸ λαιμό—και ὑπέρτειρα τὸ ἔστριψε μὲ λόσσα...

» Ένα κίμα

θερμού αίματος της πλημμύρισε τὸ πρόσωπο...

ΑΝΤΡΕ ΜΠΕΡΝΙ

ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 861)

φορά πού θά παύσονταν τὸ σκέτη τῆς Μαίη Τζάκουν καὶ τοῦ Ἀργεντινοῦ. «Ολοι οι θαυμασταὶ τῆς δωματοφῆς χορεύτριας είχαν συγκεντρωθῆ ἐκεῖ πέρα γιά νά τηθαύμασσον. Τὴν ἄλλη μέρα ή μόνηρα Μαίη θά ἐφεύγεις ἀπὸ τὸ Μπρονγουσαΐη γιά νά κάνη τους γάμους της μὲ τὸν Ἀργεντινό παρεντάρης της καὶ νά περάσῃ τὸ μήνα του μελιτος στὴ Φλωρίδα. «Οσοι λοιποὶ τὴν ἀγαπητούσαν, εἴγοντας καθεῖσι στὰ πρώτα τραπέζια τοῦ νυχτερινοῦ κέντρου, ἐπίνεν σαμπαντή καὶ προσπαθούσαν νά ξεγάσσουν τὴ θύλινους τοὺς Μόνον δὲ Γκρέμη ήταν παθήσι. Χωρὶς καμιά σύντορφια παρασκευούσαν τὰ διάφορα νούμερα τῆς Μαίη, ἐπίνε ήσυχα τὸ ούσιον του και δέν έδειγαν καμιά δυναρέσκεια στὸν ἔκεινη τὸν περιάρεις ἥ τοι έκανε διάδορες κωμικὲς γκριάστες. Οι θαυμάνες τῶν φύλλων Γκέρλεξ είχαν ἐνθουσιασθῆ μὲ τὴν Τζάκουν. Σχολίαζαν μὲ εἰρωνεία τὴν ἐπιστροφή του στὸ «άστρου» Γκρέμη κ' ήσαν θέσατο ότι μόλις θά τελειωναν τὰ νούμερα τῆς Μαίη δέρεται μένος καθηγητῆς θά πήγαινε πάλι νά τῆς φιλήση τὸ χέρι καὶ νά υποστῇ τὰ μαρτυρία της.

Τέλος ήρθε κ' η σειρά τοῦ περίφημου σκέτη. «Η Τζάκουν ήταν υπεροχή στὸ ρόλο της. Μά κι δέ «Ἀργεντινός» εἶναι τὸ δρόδι την θαυμάσσει. Ο Γκρέμη άλλ' της, μὲ καρφωμένα τὰ μάτια πάνω στὸν παρεντάρη της, θά έλεγε κανεὶς διτὶ τὸν ὄντωντζε, δηι τὸν πιστούσαν νά ἐκτέλεση μιὰ σκέψη του. Κι' ἔκεινος ἐπιτάξει μὲ τό-

ση ψυχοκότητα, σάν νά ζοδεις πρόμαχοι τὸ ρόλο του. Εφανικά τὸ μαχαίρι του—ὅπως πάντα στὸ νούμερο αὐτὸ—καρφώθηκε στὴν καρδιά της Μαίη. Έκείνη δὲν ἐπαιδείσεις δηις πάνω τις φορές τὸ ρόλο της. Χωρὶς νά κάνη καμιά θεατρική γειρονομία, καμιά κίνησί, δηεσε στὸ πάτη μια κ' δροχεισ τὸν παταράν. Οι θεατὲς αἱ ἐντρομοὶ στὸν άθωτηκαν δάι τὸ θέσεις τους. «Γι' τὸ κεντρο τὸ άναστατώθηκε. Ο «Ἀργεντινός» είχε ακοτάσει «πραγματικά» τὴν δωματοφή Τζάκουν και τῷ τώρα θρηνούσει σταροστικά πάνω στὸ πέμπτα μέρα της. Ο καθηγητῆς Γκρέμη διδεισεις μὲ νευρικότητα τὸ ποτῆρι τῆς σαμπτώνεις του. «Ἐπειτα πλήρωσε τὸ λογαριασμό του και θυγήκει ἀπὸ τὰ «Φόλλις Γκέρλεξ». Ειχ' ἐκδικηθῆ τη Μαίη Τζάκουν. Υπώνταις τὸν «Ἀργεντινό» και τὸν ίσον σκοτώση.

ΤΖΩΝ ΣΛΩΤΕΡ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΕΤΗ...

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 863)

Η Μαρινέττα τὸν κύτταζε δάμιλητη, μὲ μάτια δρθάνοιχτα ἀπὸ καταπλήξι.

Ο άγνωστος αὐτὸς διμήρωτος τῆς μιλούσε σὸν ια τίταν..πα-

τέρας τῆς...

«Ο Βαριτιό ἔπεισε σὲ θαείαι σκίψι.

Και, ξαφνικά, σηκώνοντας τὸ κεφάλι του μὲ ύφος ἀ· ὡπου

ποιει: έγει πάρει μια μεγάλη πάτησης, ρώτησε τὴ Μηρινέττα.

«Ποῦ μένεις τάρε μὲ τὴ μητέρα σου;

«Η Μαρινέττα τοῦ ἔδωσε τὴ διεύθυνσι τους.

«Πήγαινεις τὰ σπίτι της, έστακούσιούθησε δὲ ζωγράφος, καὶ

πές της μητέρας σου, δηι τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Θάρρητε νά μᾶς δήπη; θώνασε η Μαρινέττα.

«Ναι, θάρρητος γιά νά σᾶς δῶς τα μάστις της θάρρους της.

«Πήγαινεις τὰ σπίτι της, έστακούσιούθησε δὲ ζωγράφος, καὶ

πές της μητέρας σου, δηι τὸ θράδιο θάρρων νά σᾶς δῶ...

«Ο Ζωγράφος της σηνανδρευσε δῶς τὴν πόρτα, άφοι τῆς εἰπε για

τέλευτασια φορά δηι της ἔπειρε νά τὸν πειριμένη τὸ θράδιο...

Και δηια τη Μαρινέττα έψυχε, δὲ Βαριτιό, μόνος πεια στὸ

τελειο του, σήκωσε τὰ χέρια του φυλά και φύνασε γελῶντας και

και γοντας ουγχρόνως ἀπὸ τη χαρά του:

«Παιδιδι μου!... Αγαπημένη μου κορούλα!».

ΡΟΜΠΕΡ ΝΤΙΕΝΤΟΝΕ

ΑΙΜΗ ΜΑΚ ΠΗΡΣΟΝ, Η «ΠΡΟΦΗΤΙΣΑ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 860)

ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ κι' ἀρχισαν νά ἔξερενον τὸ πέλαγος κα-

τάφεραν γιά μάστικαύθουν κανένας ήγονος της Αιμέ Μάκ Πήρσον.

«Η προφήτισσα είλε γαθή!» Ή ἐφημερίδες τότε δημοσίευσαν μάλι μεγάλη φωτογραφία, στὸ Καρμέλ, μαζὶ με τὸν ουπογιό-

τετάρτο ούγοντας της, τὸν μηχανικό, δηι δόπιος ἐπέλαπει τὰ μηχανήματα που ἐξαπολύοντας σ' δλα τὰ ραδιόφωνα τῆς Αιμέ Μάκ Πήρσον σὰν φωτεινό πνεύμα ν' ἀνεβάλη τὸ πρόσωπον...

Μά δυστέρη ἀπὸ ένα μήνα, δηι αυτὴ η ὑπόθεσις κατέληξε στά δικαστήριο, γιάτης θωσάει τὸ θέρι τους γιά τη σωτηρία της. Η Αιμέ Μάκ Πήρσον δὲν δίστασε νά δημητρήσει μιὰ ἐκπληκτική περιπέτεια, τελείων ψεύτηκη, παρουσιάζοντας τὸν έσωτρο της ὡς θέμα τὸν διπτερώλων της. Οι έχθροι της—δηις εἰπε—τὴν είχαν παρασύρει τὴν άνοιγον, τὴν έσωτρο της, τὴν έσωτρο της χλωροφορμήσει καὶ τὴν είχαν φυλακίσει σε μιὰ καλύβα, έκει κάτω στὸ Μεσίκο, δηι δόπιος είχε καταφέρει νά δραπετεύση μὲ τη βοήθεια του μηχανικού της...

Τὸ δικαστήριο παραδέχηται στὸ τέλος της Χόλλυγουντ και

ἀδύοντας τὴν «προφήτισσα» τοῦ Χόλλυγουντ, δηι δόπιας εί-

παύεις, έκαπονταπλασίασε έτοι τοὺς πιστούς και φανατικούς ὀπα-

δύοντας της.

ΖΩΡΖ ΣΑΡΠΑΝΤΙΕ

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΟΥΚΛΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 872)

Ξαδέλφη του. Και πρώτησι, δηι φύλος μου καράτερη την ιπτόγεσοι του.

Δὲν μπορεῖς νά φραγτούσῃς τη χαρά μου, δηι δόπιοι οι θηριώδων στὸν θάνατον της, δηι δόπιοι οι θηριώδεις της θηριώδεις της.

—Διτὴ η ξαδέλφη μου θαϊστερη Ντούργκλας, έλεγαν, είνε ψημαρφ

στὰν ἀγγελος. Ποιός άραγε θά είνε δὲ εντυχης σινύργος της;

Και προθημουσόντουσαν νά μὲ διασκεδάσουν, νά μοῦ στελενούν ὡ-

μοφρει λουλούδια και νά μὲ σινοδεύσουν σὲ πειρίπατο μὲ τ' ἀλογο. Μά

τὴν ἀλήθευτα, ήμουν ἐνθωσιασμένη. Κι' έτοι, σ' αὐτὸ δόπιο στο, ένοω-

σε την Σιέρρα Νεάδα μὲ τη Νέα Υόρκη. Στὴν πραγματικότητα δημος γύ-

νιστος στὸ Χόλλυγουντ, γιά νά συνεχιση την κοινωνική θουλάσση της στὰ

στοντόντα.

Και τώρα, κλείνοντας ειπότε τὸ δρόφο μου, δὲν μπορε νά

μη σᾶς δηλώσω δλλη μά φορά δηι δὲν είμαστε κούκλες, μάλι πραγμα-

τικές γιννακες, ποσ δηλόμενο γιά θηριώδη δρωτα.

POZMARY ΑΙΗΜΣ